

PEJŘIMOVSKÁ, Klára, *Herta Kašparová (1923–1946) a květnové povstání v Třešti: skutečný příběh a druhý život v historické paměti města Třešť*. Bakalářská práce FF JU v Českých Budějovicích, České Budějovice 2016 (61 s. + přílohy).

Posudek vedoucí bakalářské práce:

Klára Pejřimovská si za téma své bakalářské práce zvolila tragické události z května 1945, které se udály v jejím rodném městě, Třešti. I přes nemalou atraktivitu byl totiž příběh Herty Kašparové dosud zpracován pouze populárně-naučnou formou, líčení samotného květnového povstání pak bylo ve většině publikací založeno především na vzpomínkách přeživších pamětníků, které byly v mnoha případech ještě pod vlivem ideologie vládnoucí do roku 1989 upravovány či zčásti zamlčovány. V posledních desetiletích se však obraz událostí výrazně proměnil. Právě kořeny této změny se rozhodla Klára Pejřimovská ve své práci objasnit.

Po úvodním seznámení s regionem a událostmi v Třešti za druhé světové války se autorka na základě studia dostupné literatury a především archivních pramenů pokusila květnové události zrekonstruovat a najít v nich skutečné místo Herty Kašparové a její rodiny. Květnové povstání je tak v textu popsáno velmi obšírným, téměř reportážním způsobem, v líčení však autorka až občas podléhala jazykovému stylu svých zdrojů, ať již se jednalo o archivní materiály, populárně naučné publikace či expresivní líčení pamětníků. Závažnější výhradou je skutečnost, že ne vždy přistupovala k pramenům a literatuře dostatečně kriticky a v některých případech tak vlastně převzala ve vrstvách paměti vytvořený obraz událostí (zejména se jedná o emocionální hodnocení Hertina jednání).

V páté kapitole se autorka věnovala analýze obrazu událostí, který formovaly populárně naučná literatura, tisk (případně internet) a vydané či natočené vzpomínky pamětníků. Klára Pejřimovská se rovněž pokusila vyslechnout stále žijící pamětníky, vzhledem k jejich vysokému věku se však stalo jejich vyprávění nepoužitelným. Použité zdroje vytvářejí poměrně pestrou mozaiku příběhů a fakt, která se často diametrálně rozcházejí. Klára Pejřimovská pro analýzu zvolila nejjednodušší kritérium – prameny rozdělila podle „žánru“ a podle chronologického principu se je pokusila porovnat a rozkrýt kořeny nových prvků ve způsobu líčení příběhu. Díky tomuto přístupu je patrné, že v popisu květnových událostí existuje několik výrazných předělů – zatímco v těsně poválečném období

převažovala emocionálně laděná svědectví pamětníků, kterým dominuje obecná nenávisť k Němcům, v následujícím desetiletí se téma německého obyvatelstva a Herty Kašparové vytrácí a nahrazují jej příběhy komunistických povstalců. Herta Kašparová se pak do příběhu vrací až po roce 1989 v populárně-naučných dílech, která však bez kritické reflexe a často i pro pouhé ztraktivnění převzala emotivní a často nepravdivá líčení pamětníků.

Stávající výklad by si jistě zasloužil prohloubení a lepší promyšlení vzájemných vazeb mezi pamětnickými vyprávěními, literaturou a publicistikou, lépe doloženy by mohly být i jednotlivé dílčí závěry, které autorka při konzultacích dokázala obhájit, v psané podobě se však její přesvědčivost bohužel vytratila. Předkládanou práci doporučuji k obhajobě a vzhledem k výše uvedenému ji hodnotím ještě stupněm

v e l m i d o b ř e.

PhDr. Jitka Rauchová, Ph. D.

České Budějovice, 22. srpna 2016